

Posłuchaj

()

Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Święta 1 – Boże Narodzenie | 2

Ewangelia ze mszy pasterskiej.

Łk 2, 1-14 Onego czasu wydany został dekret przez cesarza Augusta, aby spisano wszystkich świat. Pierwszy ten spis odbył się, gdy Cyryn był wielkorządcą Syrii. Szli tedy wszyscy do spisu, każdy do miasta swego. Poszedł też i Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, jako że był z domu i pokolenia Dawidowego, aby zostać wpisanym wraz z Maryją, zaślubioną swą małżonką, brzemienną. I stało się, gdy tam byli, że wypełniły się dni, aby porodziła. I porodziła Syna swego pierworodnego, i owinęła Go w pieluszki, i złożyła w żłobie: nie było bowiem dla nich miejsca w gospodzie. I byli w tej krainie pasterze, czuwający i odbywający nocne straże nad stadem swoim. A oto Anioł Pański stanął przy nich i jasność Boża zewsząd ich oświeciła, tak że zlekli się bojaźnią wielką. I rzekł im Anioł: «Nie lękajcie się, oto bowiem zwiastuję wam radość wielką, która będzie wszystkiemu ludowi, że się wam dziś narodził Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlę owinięte w pieluszki i złożone w żłobie». I nagle zjawiły się z Aniołem zastępy wojska niebieskiego, wielbiące Boga i mówiące: «Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli».

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Wynijdźcie córki syjońskie, a oglądajcie króla Salomona w tej koronie, którą go ukoronowała matka jego w dzień zrębowania jego, a w dzień wesela serca jego. O dusze nabożne a miłośnice Boże, wynijdźcie teraz ze wszystkich myśli ziemskich, opuśćcie świeckie trudności, a zebrawszy w kupę wszystkie zmysły wasze, prawemu Salomonowi, to jest spokojnemu, który

jako pośrednik prawy uspokoił wszystko i to co na niebie, i to co na ziemi, tak iż śpiewają dziś anieli: Chwała Bogu na wysokości, a na ziemi pokój ludziom i pojednanie z Bogiem. Oglądajcież teraz króla swego, już nie w onej koronie, którą go ukoronował ojciec jego, kiedy go urodził od wieków, i dał mu wszystkę chwałę Bóstwa swego, ale którą go ukoronowała Panna Matka jego, kiedy urodziwszy go, przyoblekła w sukienkę ciała człowieka, pójdźcie, mówię, a oglądajcie Syna Bożego, nie w sercu wiecznego Ojca swego, ale na łonie Panny Matki jego, nie między chórami anielskimi, ale między bydlętą srośnami, nie siedzącego w niebiesiech na prawicy Boskiego Majestatu, ale leżącego w stajni, nie grzmiącego ani błyskającego na niebie, ale płaczącego a drżącego we żłobie. Pójdźcie, pójdźcie, a obchodźcie ten szczęśny dzień poślubienia i szczęśnych gód jego, kiedy on wychodzi z żywota panieńskiego, jako oblubieniec z pokoju swego, złączywszy z sobą naturę człowieczą tak mocnym węzłem małżeństwa, że ani w żywocie, ani w śmierci nigdy rozwiązany być nie może. Tenci jest dzień tajemnego wesela i radości serca jego, kiedy on chociaż z wierzchu płacząc jako małe dziecko, wewnątrz się na sercu radował z naszego zbawienia, jako prawy nasz Odkupiciel. Które narodzenie jego, kiedy, kędy i jako się stało i komu najpierw przez anioły było objawione, z dzisiejszej Ewangelii pokrótce obaczmy.

Wyszedł, prawi, mandat od cesarza Augusta, aby był popisan wszystek świat. Toć był znak wszelkiego pokoju, w którym się Pan Chrystus narodzić raczył, naprzód aby one proroctwa o sobie wypełnił: Pocznie się za czasu jego sprawiedliwość i obfitość pokoju. I zasię: Będzie rozmnożone panowanie jego, a końca nie będzie pokoju.

I przeczynią miecze swoje w radła, a włócznie swe obrócą na sierpy. Nie podniesie miecza lud przeciw ludowi. Druga, przeto się w takim pokoju narodził, iż na to przyszedł na świat, aby nas pojednać. Bo on jest naszym pokojem, który oboję rzecz

jedną uczynił. Trzecia, tym też dał znać, iż same serca spokojne są, dla których on pożytku na ten świat przyszedł, a iż bez pokoju a miłości żaden się nie stanie uczestnikiem jego. Narodził się na ten czas, kiedy popisywano wszystek świat, i chciał też sam być z nami popisan na ziemi, abyśmy za łaską jego, pełniąc wolę i rozkazanie jego, byli też z nim popisani w niebie w księgach żywota wiecznego. Chce być poczytany, jako inszy człowiek, aby dosyć uczynił za on grzech pierwszy rodziców naszych, którzy nie przestając na swym stanie, chcieli być jako bogowie. Chce być z nami popisany Pan a Zbawiciel nasz na czynsze i pobory i na długi nasze, aby zastąpił i zapłacił sam za nas z mieszka swego, czegośmy my byli na wieki wypłacić nie mogli.

I szli, prawi, wszyscy na popis, każdy do miasta swego. Ach wszechmogący Boże! Rozkaże co cesarz, król, starosta albo inszy który pan doczesny i wnet tak być musi, żaden się wymówić nie śmie ani może. Rozkaże też co Pan Bóg, Pan nad Pany i Król nad królami, a ledwie się obierze ze sta jeden, któryby wypełnił rozkazanie jego. Jeślim ja ojcem waszym, mówi Pan, a gdzież jest cześć moja? Jeślim ja Panem waszym, a gdzież jest bojaźń moja?

Szedł też tedy i Józef do Betleem miasta Dawidowego, iż był z domu i pokolenia Dawidowego, aby się dać popisać współ z Marią poślubioną sobie małżonką już brzemienną. Tu obaczmy wielkie prace i trudności, które Najświętsza Panna na tej drodze współ z Józefem oblubieńcem swym podjąć musiała. Albowiem droga z Nazeret do Betleem była daleka, a podróży ubodzy i źle opatrzeni. Ktemu panna młoda, a bliska porodu. Nadto czas przeciwny, jako w zimie, a niesposobny dla wiatrów i zimna, i dla niewczasów na gospodach, przez wielkość ludzi podróżnych, która się ze wszystkich stron zjeżdżała i schodziła na popis, czyniąc zadosyć rozkazaniu cesarskiemu. Patrzajże, jaka to była pokora i posłuszeństwo Matki Bożej

przeciw urzędowi chociaż pogańskiemu, że będąc tą którą była, nic się nie wymówiła, nic się nie leniła, nic się nie odstraszyła tymi trudnościami, ani szemrała przeciw rządowi, ale prosto pełniła rozkazanie.

I stało się, gdy już tam byli, wypełniły się dni porodu jej, i porodziła syna swego pierworodnego, i powiła go i położyła we żłobie, przeto iż im nie było miejsca w gospodzie. Tu masz miejsce i sposób Pańskiego narodzenia. A któż się tu od dziwów nie zdumieje? Że ten, który niebem i ziemią rządzi, staje się dzieciątkiem. Że stwórcyca staje się stworzeniem. Że ten, który jest Bogiem, staje się człowiekiem. Mądrość i Słowo Boże staje się niemownym, wszechmocny niemocnym. Który mówi: ja niebo i ziemię napełniam, ten jest ogarnion we żłobie. Który jest żywotem i studnicą żywota, staje się śmiertelnym. Który nosi wszystko słowem mocy swojej, tego oto dziś na rękach noszą. Którego jest ziemia i wszystko, co na niej jest, ten się oto narodził w stajni. Który wszystkim wszystko daje, stał się ubożuchnym. Który wszystkich żywi, piersi panieńskich pożywa. Który przyodziewa wszystkich, nagi na zimnie leży. Na koniec jednym słowem, ten który jest najwyższym stał się dziś najniższym.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Tyś sprawił, że ta najświętsza noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości, spraw, prosimy, abyśmy w niebie mogli nasycać się radościami Tego, którego tajemniczą światłość poznaliśmy na ziemi: Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related